NN 43/2018 (11.5.2018.), Strateški pregled obrane

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

830

Na temelju članka 8. točke 1. Zakona o obrani (»Narodne novine«, br. 73/13, 75/15, 27/16, 110/17 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 30/18), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 10. svibnja 2018. godine donijela

STRATEŠKI PREGLED OBRANE

1. UVOD

Zakon o obrani (»Narodne novine«, br. 73/13, 75/15, 27/16, 110/17 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 30/18) definira Strateški pregled obrane kao temeljni dokument u području obrane koji predstavlja završno izvješće o provedenom procesu preispitivanja usklađenosti strateških koncepata te dostignutih i planiranih obrambenih sposobnosti s obrambenim potrebama koje proizlaze iz realnosti strateškog i sigurnosnog okružja.

Strateški pregled obrane je izvor informacija o stanju, nastojanjima i namjerama na području obrane za građane Republike Hrvatske, državna tijela, međunarodne institucije, medije, gospodarski sektor, akademsku zajednicu i nevladine organizacije. Kao izraz širokog spektra analiza i rasprava provedenih u okvirima obrambenog resora, Strateški pregled obrane iznosi preporuke za poduzimanje mjera koje se dalje operacionaliziraju u drugim dokumentima obrambenog planiranja. Ovaj dokument je izvor smjernica za djelovanje svih sastavnica obrambenog resora u idućem razdoblju, prije svega kao osnova za izradu predstojećega Dugoročnog plana razvoja Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Temeljni zaključak Strateškog pregleda obrane iz 2013. godine bio je kako će Republika Hrvatska razvijati oružane snage primjerene izazovima dugoročnog razdoblja pred nama, sposobne izvršiti temeljnu ustavnu ulogu obrane zemlje, a koje će svojom spremnošću, obučenošću i opremljenošću biti u stanju nositi i dio tereta u zajedničkim operacijama sa saveznicima te biti na raspolaganju stanovništvu ugroženom prirodnim i tehničko-tehnološkim katastrofama i drugim kriznim situacijama. Načelno su ove smjernice aktualne i danas, ali promjene u sigurnosnom okružju zahtijevaju preispitivanje mehanizama njihove provedbe.

Stoga je zaključeno da društvene, gospodarske, strateške i sigurnosne promjene koje su se dogodile u razdoblju od donošenja Strateškog pregleda obrane iz 2013. godine (»Narodne novine«, broj 101/13) odnosno Dugoročnog plana razvoja Oružanih snaga Republike Hrvatske za razdoblje od 2015. do 2024. godine (»Narodne novine«, broj 151/14) zahtijevaju ponovno preispitivanje stanja te nakon provedbe strateškog pregleda obrane izradu novoga ili reviziju postojećega Dugoročnog plana razvoja Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Ove se promjene u sažetom obliku odnose na:

– promjene u strateškom okružju koje imaju implikacije na potrebne sposobnosti Oružanih snaga Republike Hrvatska, a prije svega u odnosu na novu sigurnosnu situaciju u Europi i izloženost novim prijetnjama i rizicima s istoka i juga

– razvoj sposobnosti temeljenih na novom ciklusu NATO-ova procesa obrambenog planiranja kojim se postavljaju zahtjevi za težim, pokretljivijim i zaštićenijim snagama na višim stupnjevima spremnosti za sudjelovanje u operacijama visokog intenziteta. Sudjelovanje u razvoju ovih sposobnosti zahtijeva posebnu pozornost u planiranju razvoja naših ukupnih sposobnosti, ali postavlja i izazove što se tiče veličine i razine spremnosti razmjestivih snaga te vrste i broja operacija u kojima te snage trebaju biti spremne sudjelovati, kao i sposobnosti koje moraju imati kako bi bile interoperabilne, održive i učinkovite u operacijama sa saveznicima i partnerima

– ubrzani razvoj tehnologija i vojne tehnike koji u kontinuitetu generira promjenu karaktera ratovanja, što pred nositelje strateškog planiranja postavlja posebne zahtjeve za periodičnim preispitivanjem doktrina uporabe snaga i dostignutog stanja i smjera razvoja sposobnosti

– političke smjernice koje proizlaze iz Programa Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016. – 2020. te smjernice koje proizlaze iz Strategije nacionalne sigurnosti Republike Hrvatske (»Narodne novine«, broj 73/17) kao glavne nacionalne odrednice za proces obrambenog planiranja i definiranje potrebnih sposobnosti Hrvatske vojske.

Vlada Republike Hrvatske je slijedom navedenoga na sjednici 4. svibnja 2017. godine zadužila Ministarstvo obrane da u kontekstu Strategije nacionalne sigurnosti Republike Hrvatske provede proces strateškog pregleda obrane i izradi završno izvješće o provedenom procesu. Na temelju nalaza i zaključaka provedenog procesa i u Strateškom pregledu obrane sadržanih preporuka i smjernica izradit će se novi Dugoročni plan razvoja Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Izrazi koji se koriste u ovom Strateškom pregledu obrane, a koji imaju rodno značenje, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod.

2. NALAZI I SMJERNICE

2.1. Strateško okružje i implikacije za obranu

Procjena općega sigurnosnog konteksta upućuje na povećanu razinu neizvjesnosti kako u smislu izvora potencijalnih vojnih i nevojnih prijetnji tako i načina na koji bi se takve ugroze nacionalne sigurnosti mogle pojaviti. Vanjski i unutarnji aspekti sigurnosti sve su uže vezani i ta bliska veza jedan je od glavnih čimbenika uzetih u obzir pri definiranju prioriteta razvoja Hrvatske vojske, kao i cjelokupnoga obrambenog resora.

Iako se s razumnom razinom vjerojatnosti može pretpostaviti da bliska budućnost ne donosi ozbiljnu konvencionalnu vojnu prijetnju, brzi i nepredvidljivi razvoj geopolitičkih okolnosti ne dopušta nam potpuno je isključiti.

Suvremene prijetnje nacionalnoj sigurnosti uključuju i neizravno djelovanje, bez nužne namjere ugrožavanja cjelovitosti teritorija Republike Hrvatske, ali s ciljem slabljenja suvereniteta države odnosno utjecaja na državne institucije.

Razvoj novih tehnologija i njihovo korištenje u vojne svrhe, jačanje utjecaja nedržavnih čimbenika u međunarodnim odnosima te tzv. hibridno djelovanje koje uključuje istovremeno konvencionalno, prikriveno, informacijsko i kibernetičko djelovanje, upućuju na to da će buduće vojne aktivnosti biti složenije i višedimenzionalne.

Postizanje ciljeva u operacijama zahtijevat će stoga snažnu sposobnost prilagodbe promjenama u scenarijima operacija i to u širokom spektru operacija – od onih visokog intenziteta do stabilizacijskih operacija u postkonfliktnom razdoblju i operacija očuvanja mira.

Izazovi s kojima će se Hrvatska vojska morati suočiti zahtijevaju inovativni i proaktivni pristup tradicionalnim konceptima korištenja snaga. Planiranje i provedba budućih operacija zahtijevat će usmjerenost prema združenim i multinacionalnim snagama, ali i veću interakciju s drugim državnim tijelima kao i institucijama civilnog društva, s obzirom na to da multidimenzionalnim prijetnjama nacionalne granice ne predstavljaju značajniju zapreku.

U skladu s tim Strategija nacionalne sigurnosti Republike Hrvatske (»Narodne novine«, broj 73/17), zbog promijenjene i proširene sigurnosne paradigme, poziva na veću sinergiju državnih institucija, privatnog sektora i građana.

Obrambeni resor će stoga trebati razvijati nova znanja, vještine i procedure s posebnim naglaskom na razvoj i održavanje interoperabilnosti sa savezničkim snagama te koordinaciju i suradnju s drugim institucijama društva povezanih u sustav domovinske sigurnosti.

Otpornost

U navedenim okolnostima vojnih i nevojnih izazova u području sigurnosti, u kojima je praktično svaki društveni, gospodarski ili vojni resurs ranjiv, sve je naglašenija potreba za povećanjem otpornosti države i društva. Otpornost uključuje održavanje i zaštitu ključnih civilnih sposobnosti i njihovu potporu vojnim aktivnostima.

Republika Hrvatska će stoga razvijati sposobnosti učinkovitog i usklađenog djelovanja civilnih institucija, a tome će se prilagoditi i budući razvoj Hrvatske vojske, kao i drugih institucija u čijim su nadležnostima poslovi važni za obranu i sigurnost.

Na taj će način Hrvatska vojska moći biti pravodobno i na odgovarajući način upotrijebljena u potpori društvu, ali i obratno, biti potpomognuta civilnim resursima – iz sustava energetike, prometa, veza i komunikacije, zdravstva, gospodarstva, diplomacije, civilne zaštite itd.

Obrambena suradnja

Međunarodna obrambena suradnja, kao dio vanjske, sigurnosne i obrambene politike Republike Hrvatske, snažan je instrument razvoja obrambenih sposobnosti, jačanja političkih odnosa s partnerima, promicanja nacionalnih interesa u međunarodnim organizacijama, razvoja dobrosusjedskih odnosa i stabilizacije područja od specifičnoga nacionalnog interesa, kao i sveukupnog učvršćivanja međunarodnog položaja Republike Hrvatske.

Težište međunarodne obrambene suradnje i dalje će biti jačanje suradnje sa strateškim partnerima, djelovanje u okviru Organizacije Sjevernoatlantskoga ugovora (u daljnjem tekstu: NATO) i Europske unije, te redefiniranje i razvoj regionalne obrambene suradnje.

U obrambenoj suradnji sa strateškim saveznicima, uključujući NATO i Europsku uniju, naglasak će biti na razvoju potrebnih obrambenih sposobnosti, jačanju sveukupnih međusobnih odnosa te na postizanju visokog stupnja interoperabilnosti oružanih snaga. Suradnja sa zemljama iz jugoistočne Europe usmjerit će se na potporu njihovim obrambenim reformama, s naglaskom na konkretne aktivnosti koje mogu pospješiti pristupanje NATO-u i Europskoj uniji.

RACVIAC – Centar za sigurnosnu suradnju, kao jedina međunarodna organizacija sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, snažan je instrument za jačanje stabilnosti i sigurnosti država jugoistočne Europe te platforma za prenošenje znanja i iskustava u druga područja. Republika Hrvatska nastavit će pružati potporu RACVIAC-u u svim područjima djelovanja.

Istodobno će se jačati obrambena suradnja sa zemljama srednje Europe u okviru Srednjoeuropske obrambene suradnje, s fokusom na izgradnju obrambenih sposobnosti i koordinaciju djelovanja unutar Europske unije.

Međunarodna obrambena suradnja ima važnu ulogu u razvoju hrvatske obrambene industrije i stoga će se njezinoj prezentaciji u okviru bilateralnih i multilateralnih aktivnosti dati poseban naglasak, posebice u okviru različitih tijela NATO-a i Europske unije.

Republika Hrvatska nastavit će s provedbom sklopljenih međunarodnih ugovora i konvencija o nadzoru naoružanja, razoružanju i neširenju oružja masovnog uništenja i sredstava njihove dopreme.

NATO i Europska unija

Članstvo u NATO-u daje važan doprinos hrvatskoj nacionalnoj sigurnosti. Sustav kolektivne obrane ima učinak odvraćanja i uz vlastite oružane snage jamstvo je neovisnosti, suverenosti i teritorijalne cjelovitosti Republike Hrvatske.

Uvažavajući posebnost NATO-ova jamstva kolektivne obrane svim zemljama članicama, Republika Hrvatska će nastaviti ulagati napore u jačanje NATO-a kao učinkovitoga obrambenog i snažnog političkog saveza s ključnom ulogom u održavanju euroatlantske sigurnosti. U tom kontekstu od velike važnosti za koheziju Saveza ostaje njegova snažna transatlantska dimenzija te će Republika Hrvatska nastaviti promovirati aktivnu prisutnost sjevernoameričkih saveznika u europskoj sigurnosnoj arhitekturi.

Pred obrambenim resorom u kontekstu članstva u NATO-u stoje dva temeljna izazova: vjerodostojno ispunjavanje obveza u novonastalim okolnostima te aktivno sudjelovanje hrvatske obrambene politike u redefiniranju politika, struktura i djelovanja Saveza u skladu s nacionalnim interesima. Konkretne nacionalne obveze su razvoj postojećih i novih sposobnosti u okviru NATO-ova procesa obrambenog planiranja, doprinos NATO-ovoj zapovjednoj strukturi i strukturi snaga, sudjelovanje u aktivnostima jačanja zajedničke obrane poput Ojačane prednje prisutnosti, sudjelovanje u NATO vođenim multinacionalnim inicijativama usmjerenima na razvoj i jačanje obrambenih sposobnosti razmjestivih snaga poput Koncepta vodećih nacija, kao i sudjelovanje u NATO-ovim operacijama.

Kao članica Europske unije, Republika Hrvatska je preuzela obvezu pružanja pomoći državama članicama Europske unije pri terorističkom napadu ili u slučaju katastrofa, u skladu s tzv. klauzulom o solidarnosti (Ugovor iz Lisabona o izmjenama i dopunama Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o osnivanju Europske zajednice) odnosno pri oružanom napadu.

U sklopu Zajedničke sigurnosne i obrambene politike Europske unije, obrambeni resor suočen je s novim izazovima, transformacijskim trendovima i obvezama. Potonje proizlaze iz Globalne strategije Europske unije za vanjsku i sigurnosnu politiku iz 2016. godine i pripadajućeg Akcijskog plana za sigurnost i obranu. Važan iskorak u ovom području je pokretanje Stalne strukturirane suradnje (PESCO) u čijem osnivanju i oblikovanju je Republika Hrvatska aktivno sudjelovala i kojoj se formalno priključila.

Globalna strategija Europske unije postavlja ambiciju stvaranja strateške autonomije Europske unije, s ciljem promicanja i zaštite zajedničkih interesa građana Europske unije, kao i načela i vrijednosti na kojima se Europska unija temelji. Republika Hrvatska aktivno će sudjelovati u realizaciji ciljeva Globalne strategije, prije svega kroz mehanizme Stalne strukturirane suradnje koji su uglavnom usmjereni na jačanje obrambenih sposobnosti Europske unije i stabilizaciju europskog susjedstva. Republika Hrvatska će pritom nastaviti zagovarati promoviranje komplementarnosti i izbjegavanje udvostručenja djelovanja NATO-a i Europske unije, uključenost hrvatske obrambene industrije u procese izgradnje obrambenih sposobnosti, kao i autonomiju država članica te njihovu punu kontrolu nad navedenim procesima.

Republika Hrvatska izgradnju mira i otpornosti država i društava u Europi i šire, u okviru NATO-a ili u okviru Europske unije, promatra kao vlastite interese jer jedino u tom kontekstu može ostvariti puninu svojih strateških ciljeva.

2.2. Misije i zadaće Oružanih snaga Republike Hrvatske

Hrvatska vojska je glavni nositelj obrane Republike Hrvatske. Ona se ustrojava, razvija i uporabljuje u svrhu provedbe misija i zadaća definiranih Ustavom Republike Hrvatske i pobliže objašnjenih Strategijom nacionalne sigurnosti Republike Hrvatske.

Misije Oružanih snaga Republike Hrvatske su sljedeće:

1. Obrana Republike Hrvatske i saveznika

Obrana suvereniteta, neovisnosti i teritorijalne cjelovitosti Republike Hrvatske primarna je misija Hrvatske vojske. U njezinoj provedbi oslanjamo se na sposobnosti svojih oružanih snaga i drugih državnih tijela, kao i na sposobnosti NATO saveznika.

Oružane snage se konceptualno osmišljavaju, ustrojavaju i oblikuju kako bi vlastitim snagama, kroz integrirani nacionalni odgovor, ili uz pomoć saveznika mogle odvratiti, zaustaviti i odbaciti oružanu agresiju na Republiku Hrvatsku.

Sudjelovanje u savezničkim mjerama strateškog odvraćanja i kolektivne obrane Republika Hrvatska provodi deklariranim i drugim snagama, u skladu s odredbama Sjevernoatlantskog ugovora.

Razina ambicije

Oružane snage bit će sposobne na vrijeme prepoznati prijetnju i provesti pravodobne pripreme, vlastitim snagama usporiti i zaustaviti snage agresora iz minimalno dva geografski odvojena pravca djelovanja, osigurati pravodobno narastanje vlastitih snaga te istodobno prihvatiti, uvesti i angažirati savezničke snage i sposobnosti za zajedničko djelovanje.

U mjerama strateškog odvraćanja i obrane Saveznika, Republika Hrvatska sudjelovat će prioritetno deklariranim postrojbama čije su sposobnosti i razina spremnosti dogovoreni u okviru NATO-ova procesa obrambenog planiranja, a u slučaju potrebe i drugim raspoloživim snagama.

Hrvatska vojska će izgrađivati i održavati sposobnosti nadzora i zaštite suvereniteta našega morskog i zračnog prostora u suradnji s drugim nadležnim državnim tijelima i Saveznicima.

2. Doprinos međunarodnoj sigurnosti

Oružane snage, u suradnji sa Saveznicima i partnerima, aktivno će pridonositi stabilnosti međunarodnog okružja sudjelovanjem u misijama i operacijama potpore miru, operacijama odgovora na krize, inicijativama izgradnje obrambenih kapaciteta partnerskih zemalja, humanitarnim operacijama i drugim aktivnostima u inozemstvu, primarno pod vodstvom NATO-a i Europske unije. Na taj će se način istodobno unaprjeđivati cijeli spektar vlastitih sposobnosti za provedbu drugih misija i zadaća.

U procesu strukturiranja snaga koje se pripremaju i upućuju u te operacije i aktivnosti, poseban naglasak stavljat će se na one sastavnice i stožerno osoblje čije specifične i visokovrijedne sposobnosti čine naš doprinos vidljivijim i cjenjenijim u međunarodnom okružju.

Sudjelovanjem u operacijama i misijama, djelujući u okviru međunarodnih organizacija kojih je član te kroz instrumente obrambene diplomacije Republika Hrvatska gradi međunarodni utjecaj, ostvaruje čvrste savezničke i partnerske veze te stvara mogućnost utjecaja na oblikovanje politika međunarodnih organizacija u područjima od hrvatskoga nacionalnog interesa.

Razina ambicije

Oružane snage bit će sposobne u misije i operacije potpore miru, operacije odgovora na krize ili druge međunarodne aktivnosti uputiti snage do veličine borbene skupine temeljene na mehaniziranoj bojni, na rotacijskoj osnovi.

Struktura Oružanih snaga oblikovat će se na način da će 50% ukupnih kopnenih snaga biti strukturirano, obučeno i opremljeno za sudjelovanje u operacijama potpore miru i odgovora na krize, a 10% snaga održivo u tim aktivnostima.

Doprinos zrakoplovnim, za sada ponajprije helikopterskim, i mornaričkim snagama procjenjivat će se posebno za svaku situaciju, s naglaskom na snagama koje se razvijaju u kontekstu NATO ciljeva sposobnosti. Pri tome će 40% zračnih snaga biti razmjestivo, a 8% održivo u operacijama.

Doprinos operacijama i misijama Europske unije te sudjelovanje u Borbenim skupinama Europske unije usklađivat će se, s obzirom na politiku jedinstvenog kompleta snaga, s onima u NATO vođenim operacijama i misijama te obvezama u kontekstu sudjelovanja u NATO strukturi snaga, a kretat će se od manjih borbenih modula do doprinosa temeljenog na mehaniziranoj satniji. Ovakav maksimalni doprinos angažirat će se u pravilu svaku četvrtu godinu. U idućem razdoblju povećat će se doprinos operacijama Europske unije.

Doprinos Republike Hrvatske u misijama Ujedinjenih naroda na dužnostima u UN stožerima i promatračkim pozicijama ostat će načelno na sadašnjoj razini.

3. Potpora civilnim institucijama

Hrvatska vojska pruža potporu civilnim institucijama u zaštiti prava i interesa Republike Hrvatske na moru, gašenju požara otvorenog prostora, u poplavama, traganju i spašavanju na kopnu i moru, medicinskom prevoženju, kao i u drugim situacijama u kojima civilne sposobnosti nisu dostatne, na način primjeren vrsti i razini ugroze i okolnostima u kojima se

aktivnosti provode. Djelovanje Oružanih snaga u međuresornom odgovoru na nedavnu »migrantsku krizu« pokazalo je da su njihove sposobnosti brzo raspoložive i višestruko upotrebljive i izvan tradicionalnih zadaća.

Korištenje sposobnosti Hrvatske vojske u potpori civilnim institucijama i djelovanje u sinergiji s drugim resorima potvrđuje se kao potrebna, visoko vrijedna i društveno poželjna zadaća te kao jedan od racionalnih i učinkovitih oblika korištenja državnih resursa u slučajevima prirodnih nesreća, epidemija, narušavanja energetske i kibernetičke sigurnosti, ugrožavanja prirodnog okoliša, tehnoloških katastrofa, ali i drugih brzorastućih kriza, terorističkih napada, uporabe oružja masovnog uništenja i hibridnih prijetnji.

Zato će Oružane snage razvijati i određene specifične, specijalizirane sposobnosti za potporu civilnim strukturama koje će u najvećoj mogućoj mjeri biti komplementarne konvencionalnim vojnim sposobnostima te za koje analize pokažu opravdanost da ih je, na dulji ili kraći rok, optimalno organizirati unutar vojne organizacije. Postrojbe, odnosno namjenski organizirane snage Hrvatske vojske za te se sposobnosti namjenski obučavaju i opremaju specifičnom opremom.

Razina ambicije

Oružane snage će razviti potrebnu sposobnost kroz organske postrojbe kojima je provedba potpore civilnim institucijama temeljna zadaća (eskadrila protupožarnih zrakoplova, Obalna straža Republike Hrvatske) ili dopunska zadaća (logističke i zdravstvene postrojbe Zapovjedništva za potporu, sposobnost traganja i spašavanja Zapovjedništva specijalnih snaga) odnosno formiranjem namjenski organiziranih snaga težišno iz sastava Hrvatske kopnene vojske (inženjerijske, djelovanje nuklearno-biološko-kemijske postrojbe).

Organizacija, sustav obuke i standardi opremanja specifičnom opremom prilagodit će se potrebama provedbe ove misije.

Sposobnosti Oružanih snaga razvijene za potporu civilnim vlastima i stanovništvu moći će se koristiti i u međunarodnim humanitarnim operacijama.

2.3. Obrambene sposobnosti, stanje i perspektiva razvoja

Oružane snage glavni su instrument obrane Republike Hrvatske.

Kako bi bile u mogućnosti pravovremeno i primjereno odgovoriti na prijetnje, izazove i rizike promjenjivoga sigurnosnog okružja, oružane snage se trebaju oblikovati kao višenamjenske, fleksibilne i modularne kako bi se omogućila brza reakcija i olakšala njihova integracija s ostalim elementima državne moći.

Budući da provedba misija Oružanih snaga podrazumijeva i širi, međunarodni odgovor, ona se mora razvijati, organizirati, opremati, pripremati i uvježbavati za djelovanje zajedno sa Saveznicima na teritoriju Republike Hrvatske, ali i izvan njega.

Pritom sposobnosti, čiji budući razvoj proizlazi prioritetno iz nacionalnih potreba Republike Hrvatske, moraju biti optimalno, u smislu resursa i vremenski, usklađene sa sposobnostima kojima Republika Hrvatska pridonosi u okviru sustava kolektivne obrane, čineći zajednički, međusobno upotpunjujući paket.

Razvoj sposobnosti koje su, kao nacionalna obveza, dogovorene sa Saveznicima u kontekstu NATO-ova procesa obrambenog planiranja (paket NATO ciljeva sposobnosti 2017.) imat će naglašenu važnost. Na taj se način s jedne strane izravno pokazuje posvećenost sposobnostima Saveza, a s druge se osigurava interoperabilnost Oružanih snaga sa snagama Saveznika.

Grane Hrvatske vojske ostaju nositelji održavanja sposobnosti, a uporaba vojnih sposobnosti temelji se na njihovu združivanju kroz vojno obrazovanje, obuku, vježbe i doktrinarna rješenja. Hrvatska vojska združivat će sposobnosti granskih i funkcionalnih sastavnica s ciljem postizanja sinergijskog učinka u odgovoru na strateške izazove.

Kroz vježbe i eksperimentalne metode usvajat će se doktrinarne postavke združenog djelovanja te ispitivati njihova validnost i unaprjeđivati postojeća rješenja.

Ustanovljena je potreba redefiniranja teritorijalnog razmještaja Hrvatske vojske kako bi se osigurala vojna prisutnost u skladu sa specifičnostima zemljopisnog položaja i sigurnosnim izazovima, ravnomjeran razvoj nacionalnih obrambenih sposobnosti i pospješila brzina njihove uporabe. Istodobno će se kroz ovaj proces dati potpora kvalitetnijem obiteljskom životu i oživljavanju hrvatskih krajeva u kojima je vojska bila tradicionalno prisutna.

2.3.1. Smjernice raščlanjene po grupama sposobnosti

Priprema

Modernizaciji postojećih te razvoju novih sposobnosti pristupit će se unaprijeđenim i poboljšanim sustavom obrambenog planiranja koji, kao poveznica između strateških smjernica i politika, s jedne strane, te vojnih sposobnosti s druge, mora se temeljiti na vojnoj ekspertizi i znanstvenim metodama.